

har den ærede Minister ved Spørgsmaalet om Statistikkens allerede fremsat nogle Udtalelser, som jeg kan slutte mig til. Men i øvrigt maa jeg sige, at, fordi Bevillingerne ere stegne, er der ingen Grund til at nære Frygt for, at disse Kursus ikke skulde gaa paa rigtig og forsvarlig Maade. Naar der ikke fra anden Side kan fremsættes bestemte Anker mod Undervisningen og Resultaterne deraf, saa føler jeg ingen Ængstelse ved de Bevillinger, vi yde til disse aarlige Kursus. Skal jeg sætte min Erfaring mod det ærede Medlems, maa jeg sige, at ganske vist har jeg ikke søgt disse Kursus selv, men af de Elever, der ere gaaede ud derfra, som jeg kender noget til, har jeg faaet det Indtryk, at disse Kursus ere meget gode, og at den Undervisning, de faa der, ogsaa er meget god og i Virkeligheden til Gavn for vor Folkeskole. Jeg maa yderligere sige, at Indførelsen af disse Kursus her i Landet har ogsaa vakt ganske betydelig Opmærksomhed i vore Nabolande, specielt i Norge, hvor de betragte det, vi her have faaet i denne Henseende, som noget særlig godt og efterlignelsesværdigt for dem deroppe.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Bispeboligens Salg ovre i Odense, er det en Sag, som Finansudvalget meget vel kan tage under Overvejelse, men om hele denne Sag vil jeg sige, at naar der foreslaas en Anmærkning her, og der derimod bliver indvendt, at det Forhold, der ellers vilde blive etableret, ingenlunde vilde blive til Fordel for Embedet, at Embedet ikke vilde blive bedre derved, saa er dette ikke ganske rigtigt. Det er selvfølgelig, at Embedets Indtægter ville blive større, naar man betaler Gælden; selv om de ikke blive større de første Aar, fordi de anordningsmæssige Renter og Afdrag skulle være den samme Sum, vil i ethvert Tilfælde den Tid snart komme, da man vil slippe fri for disse Renter og Afdrag, og derved vil Embedet blive betydelig forbedret. Jeg ser ikke, at Forholdet vil blive anderledes, dersom man anvender Pengene til ekstraordinære Reparationer af Bygninger, thi gør man det, vil man ogsaa forbedre Embedet derved, at den Mand, som siden kom i Embedet, vilde slippe for saadanne Reparationer. Derimod skal jeg erkende, at hvad der foreslaas her, i sit Væsen ikke er forskelligt fra, hvad der tidligere har fundet Sted, f. Eks. med Hensyn til Bispegaarden paa Lolland-Falster, men der vare Indtægterne noget mindre end i Odense.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilskud til Opførelse af en Præstebolig til en

Kapellan pro loco for Vinding, Bryrup og Vråds Menigheder, skal jeg bemærke, at disse Sogne paa en Maade have en meget stor Udstrækning, idet de gaa meget langt ud imod Vest i en Spids, der tidligere har været bar Hede, men nu bærer Plantager og hvor der altsaa bor Folk, som faa meget lang Vej til deres Præst. Nu maa man ikke tro, at Børnene derude fra marchere 4 Mil frem og tilbage for at komme til Præsten. Et æret Medlem har allerede oplyst, at Præsten i Stedet for rejser et Sted hen, hvor Børnene faa kortere Vej til ham. Hvad Udvalgets Flertal nu har foreslaaet, er ikke at nægte en Forbedring af Forholdene derovre, men blot at henstille, om det ikke var hensigtsmæssigt og bedst for en ordentlig Besørgelse af Embedet at ordne Sagen paa den Maade — som ogsaa de kirkelige Autoriteter hidtil have ment, var det bedste — at man i Stedet for de nuværende 2 Tresognsembeder burde have 3 Tosognsembeder. Det vilde blive billigere for Statskassen og i Virkeligheden bedre for Embedets ordentlige Besørgelse i Fremtiden. Jeg ved ikke, hvorfor man nu har kastet sig med saa stor Kærlighed over Tanken om Ansættelse af en Kapellan.

Jeg skal dernæst over for den højtærede Minister sige, at det ogsaa fra Udvalgets Side var en Forudsætning, at Læreren ved Jonstrup Seminarium ansættes af Seminariedirektøren og ikke af de der-værende kommunale Autoriteter.

Der er ogsaa i Anledning af Spørgsmaalet om Tilskud til Kirkerne blevet ytret, at det var rent forkert, at Administrationen klippede Pengemidler fra de bestaaende Embeder, men det er jo noget, som har fundet Sted i mange Aar, og Finansudvalget har ikke givet mig noget Paalæg om at ytre Betænkelighed i saa Henseende, og vi have heller ikke ført nogen Forhandling derom med Ministeren. Der er blevet sagt, at en saadan Beklipning ikke maa finde Sted, og at disse Embedsindtægter i Virkeligheden tilhøre Kommunen, men dertil siger jeg: Nej, den Betragtning kan jeg ikke dele. Der har i mange Aar før vor Tid, og der vil i mange Aar efter, at vi ere gaaede bort her fra Salen, ja fra Livet, blive ført Strid om, hvorvidt disse Midler ere Kirkens eller Statens. Denne Strid skal nok blive staaende, og det er ogsaa under den blevet nævnt, om ikke disse Midler vare Sog- nenes; dog den Betragtning har ikke vundet stor Tilslutning. Min Mening er den, at disse Midler ere Statens. Jeg tror, at, da vi gik bort fra den katolske Kirke, var